

Reisverslag Oekraïne en Roemenië

Vrijwilligers: Jan Korf, Wouter de Boer en Gerrit Wezelman

Donderdag 9 mei, Hemelvaartsdag, Urk

In de woning van Gerrit Wezelman komen de vrijwilligers voor deze reis samen om Zijn zegen te vragen over de reis. Ouderling A. de Boer vertelt over een ontmoeting met een bijzondere vrouw tijdens een van zijn eerdere reizen. Zij deed gevaarlijk werk door ondergronds verboden christelijke lectuur te drukken en daarna op de fiets te verspreiden. Ze ervoer meerdere keren tijdens dit werk de Bewarende Hand Gods. Mede door de ongezonde omstandigheden in de kelder waar ze de lectuur drukte, werd ze ernstig ziek. Tijdens dat ziekbed ontmoette ouderling A. de Boer deze vrouw en zij gaf aan dat ze graag wilde dat Psalm 62 werd gelezen. David beschrijft hierin zijn gerustheid in God. Tegen alle raadslagen en praktijken van zijn vijanden in. En vermaant alle gelovigen hetzelfde te doen. Niet op mensen, maar alleen op de Heere te vertrouwen.

Toegerust vertrekken Gerrit, Wouter en Jan met een geleende kotterbus diezelfde nacht nog richting Oekraïne. Ze rijden via Duitsland, door Tsjechië, Slowakije naar Hongarije, waar in een pension wordt overnacht. Zo'n driehonderd kilometer van de grens van Oekraïne. De reis verloopt tot dusver zonder problemen.

Zaterdag 11 mei, vanuit Hongarije naar Oekraïne

Gerrit, Wouter en Jan vertrekken na de dagopening met lezen en gebed op tijd richting de grenspost 'Luzhanka' met Oekraïne. De waarschuwing: dit kan lang duren, ligt vers in het geheugen. Groot is de verbazing wanneer bij de grenspost maar in een rijtje met drie auto's aangesloten hoeft te worden. De papieren liggen gereed, en de grens is zodoende snel gepasseerd. Wanneer de reizigers achteromkijken zien ze rij wachtenden achter zich: zo ver ze kunnen kijken.

Wanneer de gaarkeuken bij de kerkelijke gemeente in Berehove in het Oekraïense gebied Zakarpatska wordt aangedaan, hebben de oorlogsvluchtelingen daar de maaltijd al op. Niettemin wordt, naar gebruik in dit land, de tafel weer gedekt.

De kerk in Berehove, Oekraïne

Bijzondere ontmoetingen en gesprekken volgen en het drietal zet koers richting de opslagloods van de gemeente met de Nederlandse vrijwilliger Stephanie en haar man Yura om kleding, Bijbels en lectuur af te leveren. Samen met haar man vertelt ze in het kindertehuis in Bat'ovo

wekelijks de kinderen een Bijbelverhaal, met daarbij een knutselwerk met betrekking op het vertelde verhaal.

Stephanie vertelt de Urker vrijwilligers over de huidige situatie in het oorlogsgebied en de gemeente en over, wat een wonder, hoe de kerk daar groeit. Van enkele bezoekers naar bijna tachtig leden, wat een zegen. In verdrukking gaan de christenen die ooit afdwaalden, weer terug naar God. 'Zal niet een volk zijn God vragen?'

Ze ontmoeten daarna Marianne Janse in het plaatsje Svaliava. Marianne is ook een Nederlandse, die met zwaar gehandicapte kinderen werkt. Zij probeert hier met steun van de Nederlandse stichting Kimon een kindertehuis op te zetten om al de wezen, sommigen vanwege de handicap door de eigen ouders verstoten, op te vangen. Marianne kunnen ze voorzien van Bijbels en kleurblokboekjes en een gift, ter ondersteuning van het kindertehuis.

Overhandiging Kinderbijbels en kleurblokboekjes aan Marianne in Svaliava

Marianna vertelt: "Een foto van een kind die al gelijk enthousiast aan het kleuren was. We zijn uiteraard begonnen bij de schepping, alhoewel dit nog lastig te begrijpen is voor hen. Ook ben ik aan het oefenen in de kinderbijbel zodat ik de verhalen zelf kan gaan voorlezen. Nogmaals dank."

Zondag 12 mei, Berehove, Oekraïne

De drie Urkers hebben de nacht doorgebracht bij de kerk en gaarkeuken waar Stephanie en haar man Yura vrijwilligerswerk doen. In de ruimte boven de kerk, waar zondagsschool wordt gehouden, is een slaappleats gereed gemaakt.

Ze bezoeken de ochtenddienst. Genadi, de voorganger, opent met zingen en gebed en leest een gedeelte uit de Bijbel voor waar het gaat in Lukas 24 over de Emmaüsgangers. Genadi is een gevluchte voorganger uit Marioepol, een zwaar beschoten stad in Oekraïne. Hij maakte de oorlog en haar verschrikkingen van nabij mee en ondanks al zijn gebeden om behoud, werd zijn kerk in Marioepol volledig verwoest. Een verwijzing wordt gemaakt naar de geschiedenis met de Emmaüsgangers: die in verdriet weggingen, en geen acht gaven op hetgeen van Hem gezegd was van Zijn opstanding. Zoals Petrus wegzinkt in de golven wanneer hij ziet op de omstandigheden, werd bevreesd ziende de sterken wind. De voorganger, die met de verwoeste kerk in Marioepol op de aardse omstandigheden blikte en de huidige oorlog, verwijst daarna naar Romeinen 8, waarin het gaat om de hoop die in Christus is."

De kinderen van de gemeente, die overigens goed wordt bezocht deze dienst, krijgen later, halverwege de dienst, boven in een van de zaaltjes zondagsschool.

De schoentjes geven de vele kinderen aan die uit de Bijbel mogen horen vertellen

Daarna krijgt Jan Korf het woord. Hij leest uit Exodus 12 en spreekt over met name het vijfde vers: 'Gij zult een volkomen lam hebben. De tekst spreekt van een eis en een belofte; wij zijn allen op reis naar de eeuwigheid. Zo was het ook al met volk Israël op weg naar Kanaän. Het volk moest zich voorbereiden en wij moeten dat ook zijn. Wat hadden zij daarvoor nodig? Een volkomen lam. Aan het lam mocht niets ontbreken; het moest volmaakt zijn. Ook worden wij gewezen op het Volkomen Lam en dat is Jezus Christus.

Daarna heffen Gerrit en Wouter een drietal Psalmen aan: 25 vers 6, 42 vers 5 en 134 vers 3. De dienst wordt afgesloten met gebed en zingen.

De kerkelijke gemeente bij de gaarkeuken bestaat uit enkele echtparen, veel alleenstaande vrouwen en het merendeel is vluchteling. Een echtpaar vanuit deze gemeente beheert een ouderenwoning en de drie worden daar uitgenodigd deze zondagmiddag. In dit huis woont een zevental ouderen die met liefde worden verzorgd. Het zijn voornamelijk vrouwen, die uit schrijnende situaties zijn gehaald en elke zondagmiddag wordt hier ook het Woord bediend.

Het drietal schuift bij Stephanie en haar man Yura aan voor de maaltijd. Stephanie verhaalt hoe ze haar man heeft ontmoet en hoe het tot een huwelijk kwam. Over hoe ze terecht kwam in het door oorlog geteisterde Oekraïne en dat ze mag geloven dat de Heere haar daar heeft gebracht.

Overhandiging Bijbels en lectuur in opslagloods aan Stephanie en haar man Yura met dochtertje Deborah

De vluchtelingen die aankloppen bij de gaarkeuken komen uit het Oosten en zijn in Berehove 'gestrand'. Ze moeten alles achterlaten en velen van hen hebben geen inkomen. Zij ontvangen dagelijks een maaltijd vanuit de gaarkeuken van de kerk. Maar er ontstaat hier ook een geestelijke honger. Sinds een aantal maanden wordt er na de middagmaaltijd een dienst gehouden in de gaarkeuken. Op een eenvoudige manier krijgen deze vluchtelingen Bijbels onderwijs. De meeste mensen kennen de Bijbelse geschiedenissen niet, laat staan het evangelie, omdat men oosters-orthodox is opgevoed. De Heere werkt in de harten van de vluchtelingen. De vluchtelingen komen terug om meer te horen. En dat is bemoedigend en tegelijk beschaamd makend want hoe zit dat met ons in onze welstand? De Heere werkt door woord en Geest.

Maandag 13 mei, Oekraïne

De eerste stop vandaag is bij het oorlogsmonument in Berehove. Op deze manier zien en voelen de drie vrijwilligers iets van wat het is om in oorlog te zijn: de namen van de omgekomen soldaten uit deze regio. Het monument is grenzend aan een monument van een eerdere oorlog in de Donbas en de Krim waar een gedicht, een gebed, op stond geschreven, waar men in leest wat de mensen in Oekraïne in hun binnenste voelen:

'Heer, alstublieft: de oorlog is achter de rug! Er was zoveel bloed! De moeder huilt ontroostbaar, bitter... Soldaten gaan ten strijde en gaan, En zij zijn iemands ouders, zonen.

Er zijn al meer sterren aan de hemel geweest, Zoveel zielen zijn achter het Vaderland gevallen, Er zijn zoveel grijze haren verschenen... Heer, vergeef ons onze zonden!

We leefden in zorgen, in wereldse zaken. We waren gelukkig, hoewel we het niet merkten. Heer, alstublieft: de oorlog is achter de rug! De beker werd gedronken uit verdriet en verdriet.

Heer, alstublieft: keer de waanzin af, stop de pijn in de ziel en de tranen, ongeschoren en baardeloze soldaten, breng alles levend terug, God.

Het is al lente... De sneeuwkllokjes worden al blauw, Maar de schoten donderen genadeloos.

Lieve God, herstel de hoop,

laat de kinderen 's nachts vredig slapen.

Laat nieuwe kruisen en graven zich niet vermenigvuldigen, kwade vijanden zullen omkomen in de hel, Oekraïne heeft genoeg betaald voor de dwaasheden en zonden van andere mensen.

Heer, ik vraag u oprecht, Barmhartige God, en de enige, Geef ons, Almachtige God, vrede, geluk en vrijheid aan Oekraïne.'

Daarna is de kleuterschool bezocht van ook een Nederlandse vrouw; Anja. Daar hebben de drie de Bijbelvertelling bijgewoond, over de Hemelvaart. Het kerkelijk jaar loopt anders in Oekraïne dat bij ons gewoon is; Pasen was net pas geweest en er wordt uitgezien naar Hemelvaart. Ook in het kindertehuis van Stephanie wordt deze dag een Bijbelvertelling bijgewoond over de torenbouw van Babel, over de spraakverwarring. Maar als we de Heere leren kennen dan spreken we allemaal één taal. De taal van het hart is dan hetzelfde. De school bestaat hier uit twee groepen, ingedeeld naar leeftijd en de kinderen zijn uit huis geplaatst en worden als wees beschouwd.

Er wordt een bedrag van uit de stichting overhandigd voor het ouderenhuis waar vooral alleenstaande vrouwen die aan hun lot zijn overgelaten verblijven. De ouders van Stephanie wonen boven dit huis en verzorgen hen.

Na het afscheid van alle mensen die zo hun steentje bijdragen aan alle projecten, hebben Gerrit, Wouter en Jan voedsel voor de gaarkeuken ingekocht en een bedrag overhandigd aan het kostersechtpaar dat hen zo gastvrij ontving. Daarna, na afscheid genomen te hebben, gaat de vrijwilligersreis weer verder, met het gebed om Gods onmisbare zegen.

Dinsdag 14 mei, Oekraïne

Vanmorgen gaat de reis verder richting de opslagloods van de kerkelijke gemeente en gaarkeuken. Yura is het hoofd van de opslag en hij begint een werkdag met Woord en gebed. Hij behandelt met de werkmannen, veelal vluchtelingen, een kort Bijbelgedeelte. Vluchtelingen, die hun wekelijkse voedselpakket komen ophalen, komen soms eerder om zo bij de dagopening te kunnen zijn.

Er was een vrouw die wekelijks het evangelisatiemateriaal, dat Yura bij de voedselpakketten doet, uit het pakket haalde. Ze had er geen belangstelling voor. Tot op de dag dat zij eerder in de opslag was en de dagopening mee maakte. Bij het overhandigen van het voedselpakket wilde Yura de Bijbel al uit het pakket halen. De vrouw belette het: 'nee nee', ze wilde het graag lezen!

Dagopening voor aanvang van de werkzaamheden bij de opslagloods

Na afloop de dagopening in de opslagloods nemen de drie afscheid van Yura en vetrekken naar Gârbova in Roemenië. De rit verloopt voorspoedig, ondanks de zorgen die er zijn om de dozen vol Roemeense Bijbels in de bus. Op de heenreis is alles dat de grens overging ingeklaard, de verwachting was dat de Roemeense Bijbels op deze terugweg wellicht in beslag worden genomen. De contactpersoon die de Bijbels naar Roemenië zou brengen, is niet op tijd, dus besluit het drietal de kans te wagen. Bij de grens controleert een militair de auto en ziet een Bijbel achterin liggen. Hij bladert deze door, maar wordt geen een wijs uit de voor hem vreemde taal. Hij wijst naar de dozen en de mededeling 'Bilbia', doet hem besluiten de bus door te laten gaan. Weer een gemakkelijke grensovergang dus, de vrijwilligers zijn er dankbaar voor.

Aangekomen in Sibiu wordt eerst inkopen gedaan voor de mensen van de gemeente van Rasnov. Ze komen terecht in een pension in Garbova, waar ze de nacht door kunnen brengen.

Woensdag 15 mei Roemenië

De drie trekken deze dag op met Mircea, een voorganger uit de gemeente Gârbova. Ze halen bij vertrek richting Rasnov eerste de tolk op. Hij heeft jaren op Urk in de vis gewerkt en heeft zich beschikbaar gesteld om te vertalen.

Mircea voorganger uit Gârbova en zijn vrouw

In Rasnov bezoeken ze voorganger Daniel en zijn vrouw Alina en delen de inkopen uit voor de wekelijkse maaltijd die zij verzorgen voor 150 kinderen uit dit dorp. Ook overhandigen ze de kinderlectuur. Daarna gaan ze naar de kerk, waar speciaal voor deze gelegenheid een bijeenkomst is belegd. Voorganger Daniël opent met gebed en de drie worden toegezonden door gemeente met het bekende lied; Evangelica.

Wezelman en Korf krijgen de gelegenheid om enkele woorden uit de Bijbel te spreken. Gerrit Wezelman las uit Psalm 65: David looft God, eerst vanwege de geestelijke gaven, daarna van den tijdelijken zegen en de weldaden. En verwees verder naar Galaten 5: de werken des vleses en de vrucht des Geestes. Ze besluiten met gebed en voorganger Daniël vertelt binnenkort naar Nederland te komen.

Na terugkomst van Râșnov naar Gârbova laat Mircea de kerk en de aangrenzende catechisatiezaal zien waar hij de voorganger is. Op de muur staat de tekst uit Psalm 93:5b:

‘de heiligheid is Uwen huize sierlijk, HEERE tot lange dagen’

Donderdag 16 mei, huiswaarts

Twee jaar eerder waren ze vanuit de stichting ook bij Daniel en Alina op bezoek. Er zijn ook deze reis weer mooie gesprekken gevoerd. Sinds het laatste bezoek is er een kerk gebouwd en Daniel geeft catechisatie aan de kinderen. Ze zijn daarom erg blij met de literatuur die daarvoor nu is gebracht.

Overhandiging van de Bijbels en lectuur aan Daniel uit Râșnov en zijn vrouw Alina

Ze vertrekken van het logeeradres in Garbova richting huis. In Duitsland is er een laatste tussenstop met overnachting en vrijdagmorgen worden de laatste kilometers ingezet. Rond vijf uur arriveren Jan, Gerrit en Wouter veilig en zonder oponthoud op Urk.

Zaterdag 18 mei, Urk

Bij Jan Korf thuis wordt de reis afgesloten met voorzitter Riekelt Kapitein en ouderling A. de Boer. Jan doet kort verslag en Riekelt Kapitein leest uit Gods Woord, Efeze 5, waarboven staat; wandelen als kinderen des lichts. Waar hij na het lezen sprak alzo te wandelen om anderen met een goed voorbeeld als een licht voor te gaan. Het dankgebed dankte hij voor Gods bewarende Hand en vroeg een zegen voor de komende dagen, de Pinksterdagen. Dat de wens en bede toch mag zijn dat die Geest over ons mag lichten, want Die maakt het duister tot het licht. En dat de geringe arbeid die wij hebben mogen verrichten met Zijn Geest mag worden achtervolgd.